

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5669/2018
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Нада Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8625/16 од 05.04.2018. године, у седници одржаној 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8625/16 од 05.04.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8625/16 од 05.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2393/15 од 16.05.2016. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужиља, по основу брачне тековине, власник $\frac{1}{2}$ дела бесправно грађене незавршене куће у ..., Општина ..., улица ..., која се налази на североисточном делу катастарске парцеле број .. КО ..., а састоји се од приземља, спрата и поткровља, површине у габариту 10 x 6 метара, односно 180 квадратних метара, што је тужени дужан да призна и трпи. У другом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужилји врати мираз у динарској противвредности од 2.000 евра, са каматом од 23.06.2003. године до исплате. У трећем ставу изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8625/16 од 05.04.2018. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке и делу става другог изреке којим је одбијен део тужбеног захтева да се тужени обавезе да тужилји исплати 466,13 евра, са каматом од 26.03.2003. године до исплате у динарској противвредности. У другом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу другог става изреке и обавезан тужени да тужилји исплати 1.533,87 евра, са каматом по стопи коју одређује Европска централна банка за период од 26.03.2003. године до 24.12.2012. године, а по стопи прописаној Законом о затезној камати за период од 25.12.2012. године до исплате, у

динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. У трећем ставу изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде, тако да свака странка сноси своје трошкове поступка. У четвртном ставу изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.06.2003. године, ради утврђења, а вредност предмета спора износи 300.000,00 динара, јер је тај износ означен у тужби и уводу првостепене пресуде као вредност предмета спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић